

Telegraful Român

Abonamentul:

Pe un an 32 orovane.

Pe șase luni 16 or. — Pe trei luni 8 or.

Correspondențele

să se adreseze Redacției «Telegraful Român», Strada Măcelarilor Nr. 45. — Scrisori nefrancate se refuză. — Articole nepublicate nu se înapoiază.

Prețul inserțiunilor, după învoială

Abonamentele și inserțiunile

să se adreseze Administrației ziarului «Telegraful Român», Sibiu, Strada Măcelarilor Nr. 45.

Insemnări

Nicolae Iorga

Cu știa că păcătoșului, cu evlavie credincioșului și admirație sfântă se cuvina o pomeni numelui lui. Doar Nicolae Iorga este eroul sufletesc, care a ostent mai mult și a luptat ca o îndârjire neîmămurată și extrem de conștientă pentru a șfarma căsușle, în cari gemeau ferecate milioanele de suflete românești. Asemenea lui Ion Boțadatorul a strigat celor ce tăneau în pustiriile sufletști ale Ungurilor păgâni, ale Austrieților fățarnici și ale Muscalilor brutali: Trezită-vă și va umpleți de Duh sfânt, de Duhul neamului, care curăță și stințește, mântue și învie!

Cunoscutor adânc și desăvârșit al neamului din genuna zămislirii, a povestii chinurilor de dureroase și înalțor de măreață și-a pătruns sufletul de marele și dumnezeescul adevăr, că trupul respiră al neamului trebuie închiegat. Aceasta-i porunca lui Dumnezeu și legea nestramutată a firii. Pentru că se poate închiegă însă e o trebuință înesorabilă, învierea, deșteptarea membrilor amorfite. În slujba acestui adevăr de mântuire românească și a pus toată energia, tot sufletul, întreaga personalitate de urias.

A devenit apostol în cel mai înalt înțeles al cuvântului. A cutreerat toate olaturile locuie de român, sămănând învațătura de înviere, învațătura de mântuire sufletescă, îndemnuri de biruință. «Sutele de conferințe pe cari le-a ținut în România, în Bucovina și în Ardeal, au făcut adevărate minuni, trezind la viață conștiințe adormite și punând la lucru forțe neîntrebuite.»

Prin puterea tainică a slovei a luminat mințile imbeznite de cultura ibridă a străinilor, «aratând în lumina istoriei că neamul nostru a fost și este un popor, atât ca suflet, cât și ca tendințe, înăfner de granițele vremelnicie și creând în chipul acesta condițiile unității culturale și prin unitatea culturală unitatea națională. Aceasta-i ceteata de biruință veșnică, ceteata care va apăra viața neamului împotriva vijorului de porniri dușmane.

Prin «Sămăntorului», prin «Florea darurilor», prin «Neamul românesc» prin zecile de cărți și prin sute de broșuri și articole, el a îndrumat viața întregului neam pe calea cea bună și dreptăță cătră scopul suprem: unitatea națională.

Din trecutul de chin al neamului a scos adevărate strășnice pe cari le-a propovădat cu o viteză nemi pomenită. Cu o energie de proroc însulețit de o mare și luminoasă credință a străruit cu vreme și fără vreme sa ucida din viața neamului mișclina și nedreptatea, și să desființeze proșta apretind pretutindena dragostea de ade-

văr, dragostea sfântă față de neam. Vorba și fapta lui a ars și nimitic dalezele și mlațele învațături ale maslinarilor naționali.

Viața lui Nicolae Iorga este o Evanghelie «care propovădește și predică ochilor și inimii, întregului om» conștiința unității naționale.

De aceea se cuvina, e o datorie sfântă, ca astăzi când visul și stăruințele strămoșilor și părinților au primit în ceteata de biruință a arhanghelului Voevod Mihai, cea mai strălucită și măreață făptură: Români, mai mare, să pomenim cu șfială și cu admirație numele lui Nicolae Iorga, care a nimitic mai mult pentru tresirea conștiinței naționale și sa ne înclăminăm cu evlavie în fața acestei Evanghelii vii.

Tălenul evangheliei celei nouă

— Discursul d-lui Iuliu Maniu —

Dacă privim îndărăt la suferințele îndurate de neamul românesc, dacă ne amintim de sângerile vărsate, nu știm cum să mulțămim lui Dumnezeu, că ne este dat, nouă, din generația de acum, să trăim aceste timpuri de înălțare. În aceste momente solemne, ne vom purta vrednic de timpurile pe cari le trăim. Vrednicia națională se judecă după înțelepciunea, culmiștenia și înalțarea sufletescă, cu cari se aduc hotărâți chemate să croșățe soarta noastră.

Noi nu simțim ca orbul care de zeci de ani n'au văzut lumina zilei, când printr-o nefericire dumnezeiască se deschid ochii și vede lumina sfântă a soarelui. Noi suntem aci ochii poporului, cari văd azi lumina libertății neamurilor. Înainte de a lua hotărâți, trebuie să ne înclăminăm înaintea aceluia, cari au ajutat ca lumina aceasta să străbată norii. Acesta sunt viteții din glorioasa armată română, (Strigate vioroase: Să-trăască!) conștii de marele lor căpitan Regele Ferdinand. (Furtunoase acclamătuții. Totă adunarea națională se scoală în picior și strigă: Trăiască Regele Ferdinand! Trăiască Regina Maria!) Nu pot vorbi mai departe, până ce nu las să ne înclăminăm capetele noastre înaintea celor morți și apoi înaintea celor vii, cari au luptat pentru înfațurirea idealului unității românilor.

Istoria ne a învațat că nu trebuie să așteptăm nimitic dela înmărații străinii și dela fii alți neamuri, ci dela propriile noastre puteri. Adevărul ce ne călăuzește acum e că singura noastră forță care ne poate ținea în viitor, e aceea provenită prin unirea tuturor românilor.

Ce ași putea adăuga încă, ca să întărim convingerea în voi, că unirea tuturor românilor este o necesitate de viață a românilor de pretutindeni? Aceasta unire noi avem dreptul s-o pretindem pe baza ființei noastre unitare naționale. Suntem toți de aceeași

tradiție și cu aceleași aspirațiuni. Ce ar mai putea să împedice ca această unire ce există în noi, în sufletele noastre, să se înfațuiască în realitate, ca această națiune română să fie un singur trup și suflet?

Toată lumea a recunoscut acum că fiecare popor trebuie să se constituie într'un singur stat, căci numai așa poate contribui la înaintarea civilizației mondiale conform însușirilor sale proprii. În deosebi noi, românii din Ardeal, și Ungaria suntem în drept să cerem această unire, fiindcă aci, la noi, e leagănul românoisimului. Numai o crudă barbarie poate împedea ca însuși vatra, leagănul, să fie despărțit, să rămână separat, atunci când toate cetelele se unesc. Și Ardealul trebuie să fie o parte întregitoare din corpul națiunii române. În afară de dorința noastră obtească de a ne apropia de sânul mamei noastre, toate argumentele științifice, sociologice întăresc justiția revendicării noastre, — a înfăptui România mare. (Applauze vii). Acclamările d-voastre cu cari ați întâmpinat proiectul de rezoluție, ce vi s'a citit înainte, arată dorința noastră vie, care e și dorința lumii culate, care stă alături de noi.

Nimitic dar nu ne poate sta în cale să înfațuim această dorință. Trebuie dar să cerem încorporarea fără întârziere și pe vecie a tuturor românilor. (Applauze).

Când voim să înfațuim acest ideal al nostru, nu dăm numai de prieteni, — ci și de o tabără întregă de protivnici, care voește să împedea de toate mijloacele unirea. Pentru înălțurarea orărei îndoeii a străinilor asupra ce voim să facem prin unirea noastră și libertatea noastră națională, — marele stat național român declară că nu voeste un imperiu de aspirare. Nu voim ca din asupriți ce-am fost să devenim asupritori. Voim să asigurăm libertatea pentru toți și desvoltarea pentru toate popoarele conculoitoare. Marele nostru stat național ține să accentueze că urmează vechiul nostru proverb: Ce ține nu-ți place, altuia nu face. Noi voim pe acest păământ al României mari, să intronăm libertatea națională pentru toți. Voim ca fiecare națiune să se poată cultiva în limba ei, și să se roage lui Dumnezeu în credința ei și să ceară dreptate în limba ei.

Noi cari am vărsat lacrimi văzând limba noastră scoasă din școli, biserici, justiție, nu o vom lua altora. Nu vom lua puterea dela alții, nu voim să trăim din sudoarea altora, pentru că noi putem trăi din vrednicia și puterea noastră, prin munca noastră. (Applauze entusiaste) Numai printr'un regim democratic putem întări țara noastră românească, mai ales când trebuie să înținem seamă de cerințele vieții moderne de stat. Numai având un regim de drepturi și libertăți înfluntru țării, vom avea țări să validăm cauza noastră în afară. De-

plina libertate a tuturor straturilor sociale. — e o garanție pentru binele țării. De aceea marele sfat național român a pus în proiectul lui de rezoluție acel punct care vorbește de înfațurirea regimului democratic.

Noi suntem un popor de țărani. Tot ce vedem înaintea noastră, în haine negre și cu frunți luminate, a ieșit din popor. Nici unul nu poate zice că obârșia lui nu este dela plugul român, dela păământ românesc, de unde își scoate credința lui în viitor. De aceea marele sfat național cere o reformă agrară radicală ca să se impere păământ țărănilor, ca această clasă țărănească, izvorul nesecat al forțelor naționale, să fie puternică. Un neajune în structura națiunii noastre este că industria și comercialul nu se sunt desvoltate.

Trebuie să căutăm să avem nu numai o independență națională, ci și o independență economică, să avem toate din puterile și munca noastră. Să dăm dar toate libertățile acelei clase care va contribui la desvoltarea industriei și comercialului nostru. Suferințele îndurate de clasa meseriașilor și muncitorilor în apus, luptele ce le-au dus, — ne pun în poziție să știm ce măsuri trebuie luate de cu vreme, pentru înaintarea acestei clase de meseriași și muncitori. Trebuie să profităm de experiențele altora. Trebuie să ne șlim ca structura socială a neamului românesc să corăspundă cerințelor moderne.

Trebuie să înțim apoi seamă de greutatele unei tranziții la unire. De aceea marele sfat național a hotărât ca până la intrunirea constituentei, să se dea înmăturilor noastre o autonomie provizorie, ca această tranziție să se facă fără greutateți. Cvi nu în 2-3 zile se poate face o perfectă unitate în organizația administrativă și judiciară.

Națiunea noastră nu poate lăsa apoi din vedere întocmirea generală viitoare a omeniei. Trebuie să ne spunem dar cuvântul și în această chestiune, cerând ca în legăturile mari internaționale să nu dumnească rigiditatea unei suzeranități, ci să se aplice frățietatea universală, iar printr'un juru internațional să se impedeze în viitor colisiunile cu arme.

Salutăm pe bucovinenii, frați cari au suferit acelaș jug și s'au unit acum cu România.

Cu noi, românii, au suferit jugul neamuri întregi: cheii, slovacii, polonii, etc.

Trebuie să constatăm că lupta lor fără preget pentru independența și desrobirea lor națională a fost o pilă luminoasă pentru noi. (Strigate însulețite: Trăiască cheii!) Experiențele lor, faptele lor eroice au fost pentru noi momente de înălțare și întărire, ca să mergem și noi pe această cale, ca să ne înfațuim și noi idealul național, ca să mergem și noi pe această cale pentru realizarea visului nostru.

Trebue dar să ne aducem acum aminte de ei și să le trimitem un dulce salut, dorindu-le întreaga fericire. (Applauze îndelung repetate).

Avem să mai mulțumim armatorilor glorioase ale antanei și diplomaților ei.

E o datorie a noastră să salutăm această alianță a națiunilor antante. (Aclamări entuziaste).

Vă rugăm să primiți un proiectul nostru de rezoluție. Acest proiect are vază cărarea pe care mergând înainte, ne vom putea atinge idealul și să punem temelia unei Românie mari și unite, care în veci are să fie, ca în ea să se înfăptuiască spiritul desăvârșitei democrații și dreptatea socială.

Morții neamului

Ioan Arion

După cum am amintit în unul din numeroșii miei, în ajunul sărbătorilor *Invierii*, stegarul I. Arion, în drumul său spre cetele suferințelor și mării neamului nostru spre *Alba-Iulia*, apărându-și steagul a fost ucis în gara din Teiuș, în mod mișelosec de o gloată uneltită.

Trupul nelusaf ețit a fost transportat, ca o jfrită sântă în cetatea de mrire a lui *Mihal* și cea de chin a lui *Horia*, și declarat din partea marelui stat, de mort al neamului românesc.

Înmormântarea s'a făcut cu mare pompozitate chetului națunii, lăta ce scrie confratele *Românul* despre felul cum a fost înmormântat primul mort al națunii:

Luni înainte de amiază a fost ridicat în biserică din Maier catalafcul, pe care a fost așezat sicriul cu Mortul națunii. Cu cămașa defălurată, cu o pată roșie pe piept, dar cu fața sa curată, se catalafă stegarul Ioan Arion, țăranul din Agriș, răpus de un glonț mișelosec.

Încă în noaptea de Sămbătă spre Duminică se lăsa vestea despre atacul mișelosec din gara de Teiuș, unde chusarii maghiari au din săvârșit unușor trenului în care aducea, pe cei ce grăbiu la *Alba-Iulia*. Avocatul din Turda d-nul Dr. Rațu ni-a adus-o la hotelul *Hungaria*, unde e biroul Consiliul central și lumea umose cafeana și sala restaurantului. Cu înfela fulgerului se răspândise vestea. O umbră de ducere se văzu pe fața tuturor și pumnii se înfuleau.

Pe la orele 2 lumea multă se îndreaptă către biserică din Maier, ca să dea onorul din steagul stegarului Arion.

Biserica din Maier eă fixată când puțin înainte de orele 3 soseș deflagții Marelui Stat, în al cărui nume d-l Dr. Laurențiu Oanea, de pune pe sicriul deschis o cunună mare însoțind acest act cu următoarele cuvinte:

Națunea română recunoșcătoare pentru jertfa mare, ca și sangele Tău, ai sinții actul Unirii tuturor românilor își aduce prin aceste firi create,or, mulțumită și recunoștință eternă și își declară că numele Tău va fi scris cu litere de aur în Cartea crierilor, ca un mntu al idealului nostru împlinit azi și hotezat cu sangele Tău.

Pe fundele de mătăș ale cununei eă scris: *Prinosul Națunii Române pentru jertfa sfinții Uniri—Marele Stat Național Român.*

La orele 3 se începe celebrarea prohodului prin parintele Rusan, *Alba-Iulia*, asistat de parintele din Agriș d-l George Purdea și preutul militar d-l V. Debu, Arad, în pangeciuile la re-rosții parintele G. Purdea spune căe, fost Ioan Arion, Patru ani de zile a suferit suferințele răboaiului, a fost un om virtuos și român însuflețit. Meritul e al lui Ioan Arion ca în Agriș s'a format gardul națională comunală. Învoacă răsunarea morții.

Coșobote parintele *Florian Rusan* din *Alba-Iulia*, izbura unguilor față de românii — a spus parintele Rusan — ne-o arătat cazul acesta. Jertfa aceasta a peccatului Unirea noastră cu România.

Că la trezirea își ridică cuvântul lângă catafalca *Yvanovici*, și eă scrie întru însuflețire, culte, că și naționalități. Hristos prin patimă și moarte a mântuit neamul omesc din sclavie așa și Ioan Arion ne-a mântuit pe noi. Să ne se întriseze mama învidiuată — un frate și mortu eă învidiuat — un frate și mortu eă. Pe România, iar altul mai mic eă. Pe

Ioan Arion îl va eterniza istoria și-l vor cânta flăcăii și fetele dale sale în doinele lor japnice.

Dupa un prohod generalul *Leonte* prinde sicriul la cap și împreună cu soldați românii ridică sicriul de pe catafalca și-l duc pe carul mortuar, lângă care se postează o trupă de onoare.

Conducutul pornește încet spre cimitir. După călătoria sa ca dntal generalul *Leonte*, apoi reprezentanții marelui stat român, 20 țărani cu preutul din Agriș în frunte. Reprezentantele Reuniunea femeilor din B.aj. Mulțimea înmăș se îngruie în ordine și petrecută pe cel din urmă drum, pe cel ce a peccatului cu sangele lui Unirea tuturor românilor.

La groapa generalul *Leonte* vorbește în numele fraților din regat. Depune omagii Regelui României și ale armatei române.

Generalul român dă locul domnului Dr. Pătecean, avocat în Turda: Comitatul Turda-Aries ne-a dat pe lencu, care a luptat în 1848 cu arma vitejă și tot el ne-a dat și pe lencu care ziorul nostru, 1918.

Protopopul *Urieș* își ridică cuvântul în numele comitetului național român din *Alba-Iulia*: Aici zăc osemintele eroilor noștri naționali cari s'au jertfit pentru înfăptuirea idealului nostru. Tot aici a trebuit să se jertfească și viața eroii atânci, când se intruzese idealul nostru. Mamele, a căror fii au căzut peude pe fronturi și fetele rămase fără de iubitul lor, vor merge, să încunece cu flori mormântul celui ce s'a dus și-l vor stropi cu lacrimi.

Trupa de onoare dă salve peste mormânt.

Intreg publicul audă cantă *«Deșteaptă-te Române»*.

Cununa depusă de Consiliul Național Român pe sicriu e dusă în sala mortului, iar funda dela cunună e legată de steagul, pe care stegarul Arion îl strângea cu drag chiar și în clipa morții.

Ioan Munteanu

Al dollea mori e legionarilor Muntean — abs. de teologie și student în drepturi.

Un tânăr însuflețit și deștept. Ieșise cu mai mulți legionari la gara *Sibiu* să împedeca bandiții unguri viteji cine și de unde, cu un tren pancerat s'a fure vagonete încărcate. În pornirea lui de însuflețite vitejete străbătuse înaintea trenului pancerat și se opintă să strice raliile, când un glonț de mitralieră l-a culcat la pământ.

Parișții și rudenile celui ce a căzut jertfa vitejiei ungușuri au hotărât să-l îngroape în gila statului, în Poiana *Sibiului*.

Sămbătă dimineața jertfa proaspătă a fost rievădită din spitalul militar. Rugă-șune de înmormântare a făcut-o protorevel legionarii Dr. Aurel Crăciunescu cu asistența a două profeți. De față au fost mai mulți membri ai statului național, comitatens, comendarii legiunii, toți călțeri și un pluton de legionari cu drapelul tricolor învliut în zăbrăvele, corul teologilor și fanfara legionarilor.

După terminarea ritualelor, prezidentul sfatului național comitatens d-nul Andrei Barsean în cuvinte înduioșătoare a accentuat pierderea familiei, a bisericii și a neamului prin moartea de erou a acestui tânăr tânăr și însuflețit.

Corul teologilor l-a petrecut până în Poiana *Sibiului*, unde Duminică a fost înmormântat, jăluit de toți sătenii.

Dormi în pace, frate Munteanu Tu și-ai îndeplinit vitejetea datoră față de țomânia mare și și-ai înțiră temelia prin scump sangele tău!

Maghiarii și adunarea dela Alba-Iulia

— Revista ziarelor —

Gazeta *Az Ujsag*:

Sabatul *Az Ujsag* redășii românșii nem *Erdy* (Românii au venit nu sălări *Ardealul*) gazeta acesta a pămășueze adevărul din primele vorbe puse pe hărtie. Ci că noi nu săntem *Ardealii*? Nu cumva la *Alba-Iulia* au fost acum de față o sută de mil de ungurezi și o sută de români, ca să domolească alipirea la regatul român?

După primul neadevăr urmează imediat al dollea: Români, zice *Az Ujsag*, nu formeză *majoritatea* locuitorilor în teritoriul deslipit, ci minoritatea. O fi.

Desic, că *Alkotányi*, zice de altă părere și zice că în țara noastră formeză 54% față de 47% neoromâni. De altfel, prea

și muncă neîntreruptă, împotrășii fiind cu sf. Taine dntă legat, românească greco-catolică, Duminică, în 8 Decembrie s. n. 1918, la orele 9 a. m. în etate de 60 ani. Rămășișe pămăntșii sau transportat din *Sibiu* și s'au deșus spre vestică odină *Maria Tereza* în decembrie 1918 și în cimitirul comunal din *Blaj*. Dormi în pace!

Fac unghi apei — și și potrivește! — la situația geografică, la *Carpați* (parcă nu ei volau să-i creștiească) la Europa mltă, la constința omenișii, și tot și zice că săntă nicăieri din lume na mai vrea să se înfrăcășe cu dâșii. Nicu bulgari, și nici turci?

Budapesti Hirap, dale a cărui conducere se retrăseșe bătrânul *Rákosi*, revine la vechia sa dragoste de-a îndemna pe unguri la *șarjă* notă, pe popore și viațe mntu a reduce pe slovaci și pe români eărăș la starea de slugi, la domni, cum au fost până mai ieri. *«Nu vom înjură pe români fațășii»* (Noi am tratat pe germanii sănti vatori) *«nu vom bălțorii pe celșii bandiți»* (Ce admirabil este d-l *Rákosi*!) *«dă din conțre. ne vine poftă să-l laudăm și să-l invidăm?»* (pe țărani și pe bandiți?) *«caci s'au ridicat la înălțimea împurior lări»* (ce *șarjă* notă, *«reventamntelor istorice ale epocii lări»*). (Dacă s'au pentuceșe tratze de «bandiți» și de «țărani»?)

Cât pentru Invitarea la luptă (Impotriva cui?) *«am călțe* cere d-l *Rákosi*, ca și va avea la șarjă — S. din jlnca înțămptării lui Tisz, d-l *Rákosi* j-n-o n'a invățat nimic?

Világ voește să fie obiectiv și spune, că la *Alba-Iulia* s'au adus și câteva hotărâri democratice: liberale național pe toți locuitorii, drept electoral egal, reformă radicală în viața popoarelor, însă nu crede că asemenea reforme pot să se realizeze sub domnia unui Hohenzollern și a boerilor români.

Presa maghiară nădădușe, că în congresul de pace nu se vor sancționa hotărârile dela *Alba-Iulia*.

Minciuni

Nici astăzi nu voeșe să vadă realitatea. Cine? Foștii noștri compatrioți? Ungurii! În loc să desfințeze minciuna care le săpă viața, ei o cleoșec și îmblușesc.

Mșei conștient. Ziarele lor, reflexiv înțel genții și mentalități lor, se opintesc să se mângăe cu tot prețul. Acum mai nou au născocit minciuna, că o parte însemnată dintre români, îndoșeci cei din Ungaria n'au prea conșinșii să se încorporeze la regatul român. Coboare jidoășii cari umplu țara cu asur și răbății gretoșe, coboare pe o zi în *Satmar* ori în chinuții *B-hor* în jurul *Salonitei* mari, și se vor înspăimânta de puterea conștințelor naționale ce stăpâneșe pe fiecare român. Și temelei acestei conștințe au cerut și cer cu un glas să fie necondiționate încorporări.

Români s'au deșteptat toți, până la apele bionde ale râului *Tisa*.

Dar «Világ» mai aduce o altă minciună și mai isteșă. Anume că s'au răsculcat regiștelele româneșii și că n'ar mai voi să înțimeze?

Oare căm se vor desmeteci în țara? Arpă dale țatele din *Pesta*? S'au așteptă să-l înoreze bătălii tunurilor româneșii?

Știrile zilei

Consiliul dirigent în *Sibiu*. Membrii consiliului dirigent au sosit, cum am anunțat, în *Sibiu*. Prezidentul consiliului, d-l Dr. Iuliu Mășu, însoțit de episcopul *Horia* și un secretar au venit dela *Blaj* cu automobil. În locuința din *Hotelul Bulvard* d-l prezident a primit mai multe vizite, între care și pe-a oșterilor francezi alături în *Sibiu*.

Massaryk în *Londra*. Dr. Toma Massaryk, prezidentul republicii c'ho slovacă, a sosit din *Liverpool* la *Londra*, unde a fost primit cu onorurile ce se dau șefilor de stat. Publicul l-a făcut mari ovatiuni, d-l *Dela Londra*, *Massaryk* va căca la *Paris* în onoare prezidentului ministrului de externe englez *Balfour* a dat joi seara un mare banchet.

Dr. Victor Székely, canonic mitropolitian în *Blaj*, și prelat papal etc. și săfășit zilele unei vieți petrecute în cinște

Se spune printul moșterilor german. Corespondentul unui ziar olandez a vorbit *Lumi* cu fostul nipoteș moșterilor al Germaniei. N'a renunțat la tron, — a zis printul, — dacă însă guvernul german îl va cere jertfa aceasta, el — principele — va face totu în interesul țării sale. Intrebat despre rășob, a declarat următoarele: După convingerea sa, Germania a pierdut rășobul la începutul lui *Octombrie 1914*. Situația Germaniei eă desperată îndată după lupta dela *Marna*, pe care germanii n'ar fi pierdu-to, dacă șelii statului major nu deșeauu nervii. Atunci principele a și încercat să înduplece pe împărat și să propuneri de pace chiar și cu pierderea *Alsaietj* și *Lorenei*, l s'a răspuns însă să-și carie de lucrurile lui și să se măginească că *Maria Tereza*, la care a trebuit să participe amărăciune despre lucrarea oșterilor germani din statul major, cari sănt responsabili pentru o mulțime de greșeli ce s'au comis, între altele și pentru mare ofensivă din *Martie 1918*, la care a trebuit să participe în conștința cu propria sa convingere. Acuză cu deosebire pe *Ludendorff* pentru politica rășobnică germană, *Hindenburg* eă conducător numai cu numele. *Ludendorff* și statul său major n'au știut să înțelească că *Germania* trebuie să digșmane și nu puteau crede că *America* ar fi în stare să trimită atâșia soldați, căși a trimis de fapt.

Tăuți cum polț. E mare lipsă de stoffe. Eă șarjă româneșii, atul de pigo-nete odată, cer să hărboreș în zilele mari ce le petrecem. *Arbanosii* în zilele vedite isteșii, și cum aflăm din *Glasul Ardealiului*, se ajută în următorul mod: Din mulțimea de steaguri, ce le arborase primăria orașului în cursul rășobului, — steaguri care pentru noi n'au roșu, — s'a împrimantat colorarea roșie dela cni ungureșe, gălbună dela cel austriac, și *albaștra* dela cel sășesc, și eăta tricolorul nostru fălănt fără supărări pea Germania.

Mihal Ganea, paroh ortodox-român, contăb la «Venețana», membru al tuturor corporatiunilor naționale, a înțetat din viață luni în 2 Dec. n. 1918 la orele 8 p. m. după grele suferințe în etate de 48 de ani.

Un șarjă de pace marș al națunii, — steaguri caștorii, și după 2 ani de temință ca martir al națunii. Înmormântarea defunctului s'a celebrat în 5 Dec. a. c. la orele 1 în cimitirul ortodox român din *Venețana* de jos. Pentru că pace marș al națunii. Idealul nostru care să asiferi, s'a realizat.

Mesul trenurilor în *Sibiu*. Valabil din 9 Decemvrie.

Pleacă spre:

1. Făgăș, în zile fără soț. . . . . 8.47 l. a.
2. Coșca mică, zilnic. . . . . 4.02 l. a.
3. Vințul de jos. . . . . 7.02 l. a.
4. Turuș roșu. . . . . 12.00 d. a.

Sosesc dela:

1. Făgăș, în zile cu soț. . . . . 11.23 d. s.
2. Coșca mică, zilnic. . . . . 10.05 seara
3. Vințul de jos. . . . . 7.12 l. a.
4. Turuș roșu. . . . . 6.04 seara

Celălalte trenuri, până la alăa hotărșre nu circulează.

Vin Dorobanșii

Regimetele Dorobanșilor sunt dela la Făgăș și în apropiere Agnitie. În două zile vor intra în *Sibiu*.

Teatre în Sibiu

Cinematograful Orașului. Piața Herman. Directoră: D-na M. Scholtes. Zilnic cele mai interesante programe. Începutul la: 6 1/2 ore seara.

Cinematograful Apollo. Strada Schevins. Directoră: Dna Emil Toth.

Miercuri în 11 Dec.: *Invaziștie ne dreaptă*, pietă desicivă în a c'te. Începutul la: 6 1/2 ore seara.